

Нашитѣ емигранти въ Съединенитѣ Щати прѣдпочитатъ работата въ индустриитѣ нежели въ земледѣлието, защото надницитѣ въ първитѣ сж по-високи. Тукъ, обаче, работата е по-тѣжка и за нея се искатъ прѣди всичко, мускули (напр. въ високитѣ печи—стоманени и желѣзни въ металнитѣ и антрацитни мини и т. н.) Италианскитѣ работници бѣгатъ по-скоро къмъ постройкитѣ на желѣзопѣтни линии и прокарване на тунели (ср. Bollettino dell' Emigrazione, 1909, № 7, p. 10).

Практикуванитѣ въ Щатитѣ системи за настаняване и раздаване работа на емигрантитѣ — работници сж различни. По-голѣмата частъ отъ огромнитѣ индустриални завѣдения иматъ организирана служба за настаняване въ самитѣ си завѣдения, гдѣто работницитѣ се цѣнятъ непосредствено, безъ намѣсата на посрѣдници (middlemen).

Останалитѣ системи сж тия на държавнитѣ — общински, националнитѣ (покровителни) и частни агенции. За първитѣ (американски и италиански) реферираме отдѣлно, а за послѣднитѣ, трѣбва да добавимъ, че сж най-сжъпи и най-пагубни за емигрантитѣ. Това сж тѣй нарѣченитѣ *агенции на комисионери* които, прѣдъ перспективата да имъ се заплати богата комисиона за всѣка тѣй вербувана работна рѣжа, не се водятъ отъ никакви понятия за съвѣсть или човѣшко достоинство.

Особенъ родъ *посрѣдници* за настаняване на работа сж „ролнитѣ или приятелитѣ“ на емигрантитѣ, които, било чрѣзъ писма или устни покани, вече настанени на работа въ Америка и живущи тамъ, привличатъ нови емигранти, слѣдъ като имъ изхвалятъ „завидното“ си положение въ новата „обѣтована земя“ и имъ обѣщаватъ още съ първо идване надници между 10 и 15 лева! Не ще съмнѣние, че работници съ надници отъ 10 и 15 лева има, но за и до слобиването съ такова възнаграждение се иска извѣстна опитностъ и се минава прѣзъ редица